

Květen

1. KVĚTNA

Žádná poloviční řešení neexistují. Nelze se rozhodnout, že budete meditovat jen trochu. Můžete se rozhodnout meditovat a zasadit svůj život do skutečnosti. Je to skutečnost svobody – máte svobodu být a být plně, v každém okamžiku svého života. Dle mého chápání je právě toto smyslem evangelií. Právě toto je smyslem křesťanské modlitby. Být oddaný životu, *věčnému* životu. Ježíš učil, že království nebeské je zde a nyní – a na nás je, abychom se mu otevřeli, což znamená oddali. Poslechněte si Ježíšova slova z Matoušova evangelia:

Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí.

Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji.⁵³

To je oddanost, jakou potřebujeme – oddanost, s níž každý den meditujeme a během meditace vyslovujeme mantru, od začátku až do konce.

Okamžik Krista (*Moment of Christ*)

2. KVĚTNA

Meditace je způsob, jak plně vstoupit do přítomného okamžiku. Všichni máme tendenci žít v minulosti nebo

v budoucnosti. Nežijte ani v minulosti, ani v budoucnosti. Učte se být plně přítomnými v přítomném okamžiku, *nyní*, v onom nyní, jež můžeme popsat jako věčnou Boží přítomnost. Neštěstí pochází převážně z naší nechuti být v přítomnosti. I utrpení má svůj smysl, ale pokud ho nepřijmeme plně v okamžiku, kdy probíhá, sice jím projdeme, ale jeho smysl nepochopíme. V meditaci se tedy musíme naučit naslouchat mantrě s naprostou pozorností. Jde o stažení našeho vědomí do jediného bodu: do jediného zvuku naší mantry. Tomu se musíme naučit. Vyslovovat mantru *ma-ra-na-tha*, naslouchat jí s úplnou a stále se prohlubující pozorností – *ma-ra-na-tha* – a činit tak se stále větší prostotou a pokorou.

Na počátku (*In The Beginning*)

3. KVĚTNA

Cesta je prostá. Je zapotřebí jistého pochopení jejího významu, jisté pokory, aby na ni člověk vstoupil, a jisté věrnosti a odvahy, aby vytrval – a především ochoty nechat se dovést do plnosti. Všechno jsou to základní lidské kvality, kvality potřebné pro jakýkoli plodný kontakt se životem. A cesta je obyčejná. Nejdeme po ní, abychom ze života udělali senzaci, ale abychom život vnímali – vnímali každý jeho aspekt i jeho vnitřní harmonii a směr – jako tajemství, kterým je. Největší nebezpečí a pokušení spočívá v tendenci věc komplikovat. Nicméně podle mé zkušenosti, jestliže jsme skutečně na cestě – jestliže je chudoba mantry plodným středobodem našeho života – pak se stáváme stále prostšími. Stále jasněji vidíme naprostou jednoduchost výzvy, kterou Ježíš jedinečně klade před každého z nás, výzvy opustit všechn svůj majetek i sama sebe a následovat Jej do nekonečné svobody Jeho jednoty s Otcem.

Dopisy od srdce (*Letters From the Heart*)

⁵³ Mt 13,44–46.